

กระบวนการปฏิบัติงาน ปัญหาอุปสรรค และรูปแบบการสร้างเครือข่ายที่เหมาะสมกับการ ป้องกันการทุจริตในภาครัฐของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7

มนูญ จันทน์สมบูรณ์¹

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

*manoon77@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษากระบวนการปฏิบัติงานด้านการสร้างเครือข่าย
การป้องกันการทุจริตในภาครัฐ 2) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตใน
ภาครัฐและ 3) เพื่อศึกษารูปแบบการสร้างเครือข่ายที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ กลุ่ม
ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญ ซึ่ง
เป็นหัวหน้าและเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานเครือข่าย สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 จำนวน 6 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และใช้การ
พรรณนาวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. กระบวนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ ที่สำคัญประกอบด้วย

1.1 การสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐมี 2 รูปแบบ คือ การสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตใน
ภาครัฐใหม่และการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐเก่า

1.4 มีการสั่งการนโยบายจากทางสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐไปยังเขต
พื้นที่ทั้ง 9 เขตพื้นที่

1.5 การประสานงานเครือข่ายการป้องกันทุจริตในภาครัฐมี 2 ลักษณะ คือ การประสานงานแบบเป็นทางการ
และการประสานงานแบบไม่เป็นทางการ

2. ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ ประกอบด้วย

2.1 ข้อมูลข่าวสารเรื่องการทุจริตภาครัฐที่ได้รับจากประชาชนยังไม่เพียงพอทำให้การวางแผนยังไม่ครอบคลุม
การแก้ไขปัญหาทั้งหมด

2.2 เครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐยังไม่ครอบคลุมในทุกจังหวัด

2.3 จำนวนบุคลากรยังไม่เพียงพอต่อการภารกิจสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐทุกจังหวัด

2.4 การสั่งการเป็นการสั่งการแบบบนลงล่างทำให้ขาดอิสระในการปฏิบัติงาน

2.5 เครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐขาดการประสานงานที่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

2.6 การรายงานผลการปฏิบัติงานนั้นยังไม่ครบถ้วน ละเอียดเท่าที่ควร

2.7 งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรนั้นบางเขตพื้นที่ยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานที่อาจจะมีภารกิจ ภาระงานมากกว่าเขตพื้นที่ที่มีภารกิจ ภาระงานน้อย

3. รูปแบบการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐที่เหมาะสม

รูปแบบการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐที่เหมาะสมกับสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 จากผลการศึกษาพบว่า

3.1 รูปแบบการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐที่เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คือ รูปแบบทุกช่องทาง

3.2 รูปแบบการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ รูปแบบวงล้อ

คำสำคัญ: กระบวนการปฏิบัติงาน, ปัญหาอุปสรรค, รูปแบบการสร้างเครือข่าย, สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7

The process of operations, problems, and patterns of creating a network for the Anti-corruption Commission of the Office of Public Sector Anti-corruption

Manoon Jansomboon¹

¹department of public administration, rajabhat nakhon pathom university

*manoon77@gmail.com

Abstract

This objectives of this qualitative research to study : 1) the operation of network of Anti-corruption in the public sector. 2) the problem to the operation of network for Anti-corruption in the public sector; and 3) to study the pattern of network for the prevention of corruption in the public sector. The samples group in this research was selected using the purposive sampling were 6 importance person for network working under the Anti-corruption Commission of the Office of Public Sector Anti-corruption Commission sector 7. The instruments used of this research were interview ,constructed by the researcher. The data used descriptive analysis with frequency and percentage.

The research found that:

1. The operation of network of Anti-corruption in the public sector. It was concluded that

1.1 The network construction of Anti-corruption in the public sector, there were two ways to create a network of Anti-corruption in the public sector and the development of network of Anti-corruption in the former government.

1.2 A policy statement from the Office of Public Sector Anti-corruption Commission to all of the 9 sectors.

1.3 There were 2 types of coordination in Anti-corruption networks in the public sector: formal co-ordination and non-formal co-ordination.

2. The problem to the operation of a network for Anti-corruption in the public sector. It was concluded that:

2.1 Information about corruption, that was received by people, who were not sufficient to make the plan did not cover all the issues.

2.2 Network for Anti-corruption in the public sector were not covered in all provinces.

2.3 The number of staff is inadequate to the task of building a network of Anti-corruption in the public sector in all provinces.

2.4 The command is a top-down command, causing a lack of freedom of operation.

2.5 Network Anti-corruption in the public sector, lack of coordination, effective as hoped.

2.6 Reporting performance results is not exhaustive. Detailed enough.

2.7 The budget that has been allocated is not enough for some area of the work that may have more workloads than an area with fewer workloads.

3. The network model for the prevention of corruption in the public sector.

The study found that :

3.1 The network model of Anti-corruption in the public sector with the most level of proposals is All-channel Network.

3.2 The network model of Anti-corruption in the public sector with the much level of proposals is Wheel Network.

Keywords: Operation, Problem, Network construction, Public Sector Anti-corruption Commission sector 7

1. บทนำ

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 มีหน้าที่ตามที่ประกาศกำหนด คือ ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน การกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้กระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตในภาครัฐหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐหรือที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษกับพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเนื่องมาจากการกระทำทุจริตในภาครัฐ หรือที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ประสานงานและดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวกับมาตรการของฝ่ายบริหารในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่งเสริมการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ และปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย (กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. 2560, 16 ตุลาคม 2560. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 109 ก, หน้า 10)

สำนักงานมีเขตพื้นที่ความรับผิดชอบจำนวน 8 จังหวัด มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานทั้งหมดเพียง 26 คน ทำให้ไม่เพียงพอกับปัญหาการทุจริตที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการทำงานจะประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งเจ้าหน้าที่รัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป โดยมีกลไกหลักในการทำงานที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ เครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ แต่ที่ผ่านมามีปัญหาการทำงานในรูปแบบเครือข่ายยังขาดระบบและรูปแบบการ

ทำงานที่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทำให้ผลที่ได้ออกมาไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ (นักวิชาการยุติธรรม สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 ,4 เมษายน 2562,สัมภาษณ์)

จากความสำคัญปัญหาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องกระบวนการปฏิบัติงาน ปัญหาอุปสรรคและรูปแบบการสร้างเครือข่ายที่เหมาะสมกับการป้องกันการทุจริตในภาครัฐของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7

2. วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการปฏิบัติงานด้านการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ
2. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ
3. เพื่อศึกษารูปแบบการสร้างเครือข่ายที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ

3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กระบวนการปฏิบัติงาน ปัญหาอุปสรรค และรูปแบบการสร้างเครือข่ายที่เหมาะสมกับการป้องกันการทุจริตในภาครัฐของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า และทบทวนแนวคิด ทฤษฎีมาใช้เป็นกรอบแนวคิดและสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. กระบวนการปฏิบัติงาน ได้นำหลักการบริหาร POSDCoRB ซึ่งเป็นแนวคิดทฤษฎีของ ลูเทอร์ กุลิก (Luther Gulick, 2555, แนวคิดและทฤษฎีการจัดการ, สืบค้น 14 พฤษภาคม 2562 , จาก <http://adisony.blogspot.com/?view=snapshot>) มาใช้เป็นแนวทางการตั้งคำถามสัมภาษณ์ ประกอบไปด้วย 7 ด้าน คือ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านการจัดองค์การ (Organizing) ด้านการบรรจุ (Staffing) ด้านการสั่งการ (Directing) ด้านการประสานงาน (Co-Ordinating) ด้านการรายงาน (Reporting) และด้านการจัดทำงานงบประมาณ (Budgeting)
2. ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ได้นำเทคนิค SWOT Analysis มาใช้เป็นแนวทางในการตั้งคำถามสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นแนวคิดทฤษฎีของอัลเบิร์ต ฮัมฟรี (Albert Humphrey, 2555, ทฤษฎีองค์การและการจัดการเชิงกลยุทธ์ขั้นสูง, สืบค้น 14 พฤษภาคม 2562 จาก <http://promruca-dba04.blogspot.com/2012/10/swot-analysis-swot-swot-humphrey-swot-2.html>)
3. รูปแบบการสร้างเครือข่ายเป็นแนวคิดทฤษฎีของโรบบินส์ (Robbins, 1983 อ้างถึงในพระดาวเหนือ บุตรสีทา , 2557, หน้า 23) ประกอบด้วย เครือข่ายแบบลูกโซ่ (Chain Network) เครือข่ายแบบวาย (Y Network) เครือข่ายแบบวงล้อ (Wheel Network) เครือข่ายแบบวงกลม (Circle Network) และเครือข่ายแบบทุกช่องทาง (All-Channel Network) มีลักษณะสำคัญดังนี้

3.1 เครือข่ายแบบลูกโซ่ (Chain Network) คือ รูปแบบที่มีการติดต่อสื่อสารไปหรือมาขึ้นหรือลงไปทางเดียว แล้วจึงย้อนกลับสวนทางกัน เป็นลักษณะของการสื่อสารหลายระดับ ผู้สื่อสารคนสุดท้ายสามารถสื่อสารได้กับคนคนเดียว ซึ่งการสื่อสารรูปแบบนี้ไม่มีผู้นำที่ชัดเจน ตำแหน่งตรงกลางมีความเป็นผู้นำมากกว่าตำแหน่งอื่น

3.2 เครือข่ายแบบวาย (Y Network) คือ เครือข่ายที่มีบุคคลหนึ่งทำหน้าที่ติดต่อสื่อสารไปยังสมาชิกในระดับถัดไปโดยที่สมาชิกระดับถัดไปมีโอกาสติดต่อสื่อสารกันเองบางส่วน สมาชิกคนกลางจะทำหน้าที่รับและส่งข่าวสารให้กับสมาชิกคนอื่นๆ ซึ่งจะติดต่อสื่อสารแบบลูกโซ่กับสมาชิกที่อยู่ถัดไปเป็นเครือข่ายที่มีความเป็นศูนย์กลางน้อยกว่าแบบวงล้อ มีผู้นำที่ชัดเจนและมีผู้นำคนที่สองแสดงบทบาทเพิ่มขึ้น สมาชิกสามารถรับและส่งข่าวสารได้จากผู้นำทั้งสองคน

3.3 เครือข่ายแบบวงล้อ (Wheel Network) คือ โครงข่ายความร่วมมือในลักษณะที่การติดต่อ สื่อสาร การสนับสนุนในกิจกรรมต่างๆ ถูกส่งออกจากส่วนกลาง หากมวลสมาชิกจะติดต่อซึ่งกันและกันจะติดต่อผ่านส่วนกลางเป็นเครือข่ายที่ผู้นำมีความชัดเจน อำนาจการควบคุมอยู่ที่ศูนย์กลางซึ่งคือผู้นำ

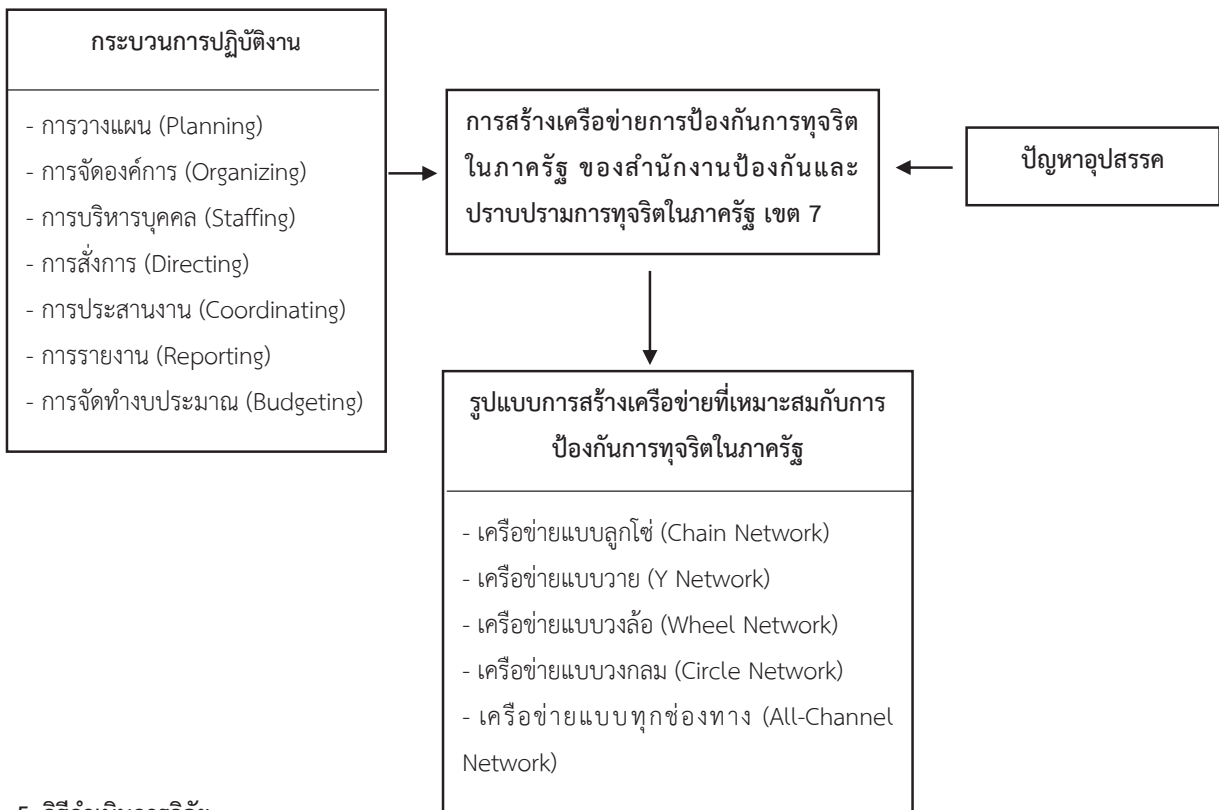
3.4 เครือข่ายแบบวงกลม (Circle Network) คือ รูปแบบที่สมาชิกแต่ละบุคคลของเครือข่ายสามารถติดต่อสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกข้างเคียงกับตนได้ หากเป็นองค์กรการถือว่าการสื่อสาร 2 ระดับ คือ ติดต่อสื่อสาร

กับผู้บังคับบัญชาขั้นต้นและผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นเครือข่ายที่มีการสื่อสารภายในองค์กรแบบไม่มีผู้นำ ทุกคนภายในองค์กรมีความเท่าเทียมกันเรื่องของการกระจายข่าวสาร มีอำนาจและอิทธิพลต่อกลุ่มอย่างเสมอภาค

3.5 เครือข่ายแบบทุกช่องทาง (All-channel Network) คือ เครือข่ายลักษณะนี้จะไม่มีส่วนกลางที่เป็นทางการ สมาชิกมีโอกาสติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วถึง เท่าเทียมกันและเป็นอิสระไม่เข้มงวดก่อให้เกิดการสื่อสารในวงกว้าง เช่น ในรูปคณะกรรมการ เป็นต้น นับว่าเป็นเครือข่ายการติดต่อที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีที่ได้รับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

5. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ศึกษา

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือเจ้าหน้าที่ภายในสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 จำนวนทั้งหมด 26 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ จะใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง(purpose sampling) จากบุคคลสำคัญที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 ดังนี้

1. ผู้อำนวยการสำนักงาน	จำนวน	1	คน
2. หัวหน้ากลุ่มงานปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ	จำนวน	2	คน
3. เจ้าหน้าที่กลุ่มงานป้องกันการทุจริตในภาครัฐ	จำนวน	3	คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสร้างเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ มีข้อความเกี่ยวกับเพศและตำแหน่ง/หน่วยงาน โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์คำถามแบบปลายเปิดประกอบด้วยกระบวนการปฏิบัติงาน ตามหลัก POSDCoRB โดยแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารบุคคล (Staffing) การสั่งการ (Directing) การประสานงาน (Co-Ordinating) การรายงาน (Reporting) และการจัดหางบประมาณ (Budgeting) รวมทั้งคำถามสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในแต่ละด้าน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด เพื่อศึกษารูปแบบการสร้างเครือข่ายที่เหมาะสมกับการป้องกันการทุจริตภาครัฐ ประกอบด้วยรูปแบบการสร้างเครือข่ายที่เหมาะสมกับการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ ประกอบด้วย เครือข่ายแบบลูกโซ่ (Chain Network) เครือข่ายแบบวาย (Y Network) เครือข่ายแบบวงล้อ (Wheel Network) เครือข่ายแบบวงกลม (Circle Network) และเครือข่ายแบบทุกช่องทาง (All-Channel Network)

วิธีการศึกษา

ใช้การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มและสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์จะใช้ค่าความถี่ ร้อยละ และนำเสนอในรูปความเรียงเชิงพรรณนาวิเคราะห์

6. ผลการวิจัย

ด้านกระบวนการในการปฏิบัติงาน ผลการศึกษามีลักษณะสำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการวางแผน

1.1 การสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 มี 2 ลักษณะ ได้แก่ การสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐใหม่และการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐเก่า

1.2 การสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐมีกระบวนการปฏิบัติงาน 7 กระบวนการ ประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์หน่วยงาน การสร้างองค์ความรู้ การจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วม การรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่าย การกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจ การจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ และการให้ความช่วยเหลือช่วยกันเมื่อเกิดปัญหา ซึ่งกระบวนการปฏิบัติงานเหล่านี้จำเป็นต้องมีการดำเนินการตามลำดับเพื่อนำไปสู่การป้องกันการทุจริตอย่างเป็นรูปธรรม

2. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการจัดการองค์กร

โครงสร้างการทำงานมีการวางนโยบายการดำเนินงานจากทางส่วนกลางกระจายการดำเนินงานเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐไปยังส่วนภูมิภาคต่างๆทั้ง 9 เขตพื้นที่

3. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการบริหารบุคคล

กลุ่มงานป้องกันการทุจริตในภาครัฐมีนักวิชาการยุติธรรมและนักสืบสวนสอบสวนจำนวน 5 อัตรา ปฏิบัติงานด้านเกี่ยวกับการสร้างเครือข่าย ทั้ง 9 เขตพื้นที่

4. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการสั่งการ

4.1 มีการสั่งการนโยบายจากส่วนกลางสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมายังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐทั้ง 9 เขตพื้นที่

4.2 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีการมอบนโยบายในการดำเนินงานและจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อดำเนินการภายใต้นโยบายและแนวทางที่วางไว้

5. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการประสานงาน

การประสานงานเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐมี 2 ลักษณะ คือ การประสานงานแบบเป็นทางการ และการประสานงานแบบไม่เป็นทางการ การประสานงานแบบเป็นทางการ คือ การประสานงานแบบมีพิธีรื่องที่ต้องปฏิบัติ เช่น มีหนังสือติดต่อหรือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเสนอรายงานเป็นลำดับชั้น ส่วนการประสานงานอย่างไม่เป็นทางการ คือ การประสานงานแบบไม่มีพิธีรื่องเพียงแต่ทำความตกลงให้ทราบถึงการที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามจังหวะเวลา และจุดประสงค์เดียวกัน ซึ่งการดำเนินการต้องอาศัยความใกล้ชิดสนิทสนมเป็นส่วนตัว

6. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการรายงาน

6.1 การรายงานผลการปฏิบัติงานเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐมี 2 ลักษณะ คือ การรายงานผลทางเอกสารและการรายงานผลทางวาจา

6.2 การรายงานผลการปฏิบัติงานเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐทางเอกสารมีการดำเนินการเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการเป็นการรายงานประจำปีประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ รูปแบบการดำเนินงานงบประมาณ ผลที่คาดว่าจะได้รับ ปัญหาและอุปสรรค จากนั้นรายงานผลการดำเนินงานไปยังผู้บังคับบัญชา

7. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการจัดทำงบประมาณ

7.1 การจัดทำงบประมาณในการดำเนินการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐเป็นการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

7.2 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีการจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐทั้ง 9 เขตพื้นที่ ดำเนินงานตามที่ได้รับการจัดสรร

ด้านปัญหาอุปสรรค มีดังนี้

1. ปัญหาอุปสรรคด้านการวางแผน

1.1 ประชาชนหวาดกลัวที่จะแจ้งเบาะแสและไม่กล้าเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ เพราะเรื่องการทุจริตภาครัฐเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่

1.2 โครงสร้างในการดำเนินงานขาดเสถียรภาพ ขาดความคล่องตัว ขาดกำลังคน และขาดงบประมาณสนับสนุน

2. ปัญหาอุปสรรคด้านการจัดการองค์กร

2.1 ปัจจุบันเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐมีเฉพาะในเขตพื้นที่ระดับเขตทั้ง 9 เขตเท่านั้นจึงยังไม่ครอบคลุมในทุกจังหวัด

2.2 การดำเนินงานและการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เรื่องเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐยังไม่ครอบคลุมทุกจังหวัดทั่วประเทศ

3. ปัญหาอุปสรรคด้านการบริหารบุคคล

3.1 บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการภารกิจสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐอีกทั้งยังมีภารกิจอื่นๆ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

3.2 การเปิดรับบุคลากรใหม่เพื่อเข้ามาปฏิบัติงาน บุคลากรใหม่เหล่านี้จะยังขาดประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน

4. ปัญหาอุปสรรคด้านการสั่งการ

การสั่งการเป็นการสั่งการแบบบนลงล่างอาจที่จะทำให้ขาดอิสระในการปฏิบัติงาน เนื่องจากแต่ละเขตพื้นที่มีสภาพแวดล้อม สภาพพื้นที่ที่แตกต่างกัน

5. ปัญหาอุปสรรคด้านการประสานงาน

5.1 เครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐจำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพสมาชิกเครือข่าย ทำให้พัฒนาศักยภาพนั้นยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

5.2 โครงสร้างการปฏิบัติงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามนั้นเป็นเขตพื้นที่ซึ่งต้องดูแลในหลายจังหวัด ทำให้พัฒนาศักยภาพนั้นยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

6. ปัญหาอุปสรรคด้านการรายงาน

6.1 การสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐนั้นการรายงานผลการปฏิบัติงานยังไม่ละเอียดเท่าที่ควร

6.2 การรายงานผลการปฏิบัติงานในรูปแบบวาจาเน้นการสื่อสารอาจมีความคลาดเคลื่อน สับสนในข้อมูลที่ต้องการจะสื่อได้

7. ปัญหาอุปสรรคด้านการจัดงบประมาณ

การจัดสรรงบประมาณนั้น ส่วนกลางจะเป็นผู้ดำเนินการจัดสรรมาให้ ทำให้บางเขตพื้นที่มีงบประมาณไม่เพียงพอ เนื่องจากแต่ละเขตพื้นที่มีสภาพแวดล้อมที่ต่างกันหรือมีการกิจที่ไม่เหมือนกัน

รูปแบบการสร้างเครือข่ายที่เหมาะสมกับการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ

จากผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่สัมภาษณ์ได้ข้อสรุปรูปแบบการสร้างเครือข่ายที่เหมาะสมกับการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ จำนวน 2 รูปแบบดังนี้

1. รูปแบบการสร้างเครือข่ายแบบทุกช่องทาง

เครือข่ายลักษณะนี้จะไม่มีส่วนกลางที่เป็นทางการ สมาชิกมีโอกาสติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วถึง เฝ้าเพื่อกันและเป็นอิสระไม่เข้มงวดก่อให้เกิดการสื่อสารในวงกว้าง เช่น ในรูปคณะกรรมการ เป็นต้น นับว่าเป็นเครือข่ายการติดต่อที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

จากผลการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลมีความเห็นสรุปว่ารูปแบบการสร้างเครือข่ายแบบทุกช่องทางเป็นอีกรูปแบบที่มีความเหมาะสมมากที่สุดที่จะนำมาใช้เป็นรูปแบบการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตภาครัฐ สรุปได้ดังนี้

1.1 เป็นเครือข่ายที่เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนซึ่งมีความแตกต่างกันในเรื่องของเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพได้มีโอกาสติดต่อสื่อสารกันอย่างทั่วถึงและเป็นอิสระโดยที่ไม่มีศูนย์กลางอย่างเป็นทางการ

1.2 เป็นการลดช่องว่าง ลดขั้นตอน ลดความล่าช้าในการปฏิบัติงานด้านการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ

1.3 รูปแบบนี้ มีข้อจำกัดในการสรรหาบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และคุณสมบัติเหมาะสมที่จะมาเป็นแกนนำเครือข่าย ค่อยข้างจะทำได้ยากในบางพื้นที่หรือหลายพื้นที่

2. รูปแบบการสร้างเครือข่ายแบบวงล้อ

เครือข่ายความร่วมมือในลักษณะที่การติดต่อ สื่อสาร การสนับสนุนในกิจกรรมต่างๆ ถูกส่งออกจากส่วนกลาง หากมวลสมาชิกจะติดต่อซึ่งกันและกันจะติดต่อผ่านส่วนกลางเป็นเครือข่ายที่ผู้นำมีความชัดเจน อำนาจการควบคุมอยู่ที่ศูนย์กลางซึ่งคือผู้นำ

จากผลการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลมีความเห็นสรุปว่ารูปแบบการสร้างเครือข่ายแบบวงล้อมีความเหมาะสมมากรองลงมา ที่จะนำมาใช้เป็นรูปแบบการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตภาครัฐ สรุปได้ดังนี้

2.1 สมาชิกภายในกลุ่มเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างครบถ้วนเนื่องจากมีการทำงานอย่างเป็นระบบ

2.2 เครื่องช่วยการป้องกันการทุจริตในภาครัฐจะได้รับการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆจากทางสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เนื่องจากรูปแบบนี้จะเป็นการกำหนดจากส่วนกลาง

2.3 รูปแบบนี้จะมีข้อจำกัด คือ เครื่องช่วยการป้องกันการทุจริตในภาครัฐขาดความเป็นอิสระ เนื่องจากการควบคุมอำนาจนั้นอยู่ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ส่วนกลาง

7. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องกระบวนการปฏิบัติงาน ปัญหาอุปสรรค และรูปแบบการสร้างเครือข่ายที่เหมาะสมกับการป้องกันการทุจริตในภาครัฐของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 อภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านกระบวนการในการปฏิบัติงาน อภิปรายผลได้ดังนี้

1. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการวางแผน พบว่า การสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 มีกระบวนการปฏิบัติงาน คือ การประชาสัมพันธ์หน่วยงาน การสร้างองค์ความรู้ การจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วม การกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจ การจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ และการให้ความช่วยเหลือช่วยกันเมื่อเกิดปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพระดาเวเนอ บุตรสีทา (2557,การสร้างเครือข่ายและการจัดการเครือข่ายในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของชุมชนบ้านพบธรรมนำสุข อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัด หน้า 3-4) ที่กล่าวถึงแนวทางการจัดการเครือข่ายว่ามี 2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่หนึ่ง ประกอบด้วยการจัดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในเครือข่าย สร้างความรู้สึกร่วมในการทำงานร่วมกัน จัดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน และจัดระบบข้อมูลข่าวสารในการติดต่อข่าวสาร ขั้นตอนที่สอง ประกอบด้วยการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง สร้างความเสมอภาคและเท่าเทียม รักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างกัน และการให้ความช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนสมาชิก

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 ต้องการจะให้การปฏิบัติงานเรื่องการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐออกมาดีบรรลุตามวัตถุประสงค์นั้นจะมีแค่เพียงองค์ความรู้ที่เป็นทฤษฎีอย่างเดียวไม่ได้ จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากสมาชิกภายในเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือบุคลากรภายในสำนักงานที่จะปฏิบัติงานเพื่อให้งานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้และร่วมกันแก้ไขเมื่อเกิดปัญหาเป็นสิ่งสำคัญ

2. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการจัดการองค์กร พบว่า โครงสร้างการทำงานมีการวางนโยบายการดำเนินงานจากทางส่วนกลางซึ่งเป็นศูนย์กลางการทำงานและกระจายการดำเนินงานเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐไปยังส่วนภูมิภาคต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุรเดช จงวัฒนาสิริ (อ้างถึงในอิสยา พัฒนภักดี, ปัจจัยและกระบวนการบริหารจัดการที่มีอิทธิพลต่อระดับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจโรงแรมบูติกในเขตกรุงเทพมหานคร , 2557, หน้า 38) ที่กล่าวถึงหลักสเกลาร์ (Scala) หรือสายการบังคับบัญชาเป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจนและมีการแบ่งระดับของสายการบังคับบัญชาลดหลั่นกันลงมาจากบนสู่ล่างผู้ที่อยู่ในตำแหน่งที่สูงกว่าจะมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบมากกว่าผู้อยู่ในตำแหน่งที่ต่ำกว่าและหลักการสำคัญคือผู้บริหารควรเน้นตัดสินใจเฉพาะปัญหาที่สำคัญและมอบหมายให้ผู้บริหารระดับรองลงไปเป็นผู้แก้ปัญหาประจำวันแทน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้มีการกำหนดลักษณะการปฏิบัติงานและความรับผิดชอบต่างๆที่เกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐลงมายังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐทั้ง 9 เขตพื้นที่แต่ละเขตพื้นที่นั้นจะประกอบด้วยจังหวัดต่างๆภายในความรับผิดชอบ ซึ่งเขตพื้นที่ทั้ง 9 เขตพื้นที่นั้นถือได้ว่าเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา การที่ศูนย์กลางมอบหมายงานมาเขตพื้นที่ต่างๆนั้นทำให้การรับผิดชอบหน้าที่การปฏิบัติงานอยู่ภายในกรอบที่ได้วางไว้

3. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการบรรจุ พบว่า กลุ่มงานป้องกันการทุจริตในภาครัฐมีนักวิชาการยุติธรรมและนักสืบสวนสอบสวนจำนวน 5 อัตราปฏิบัติงานอยู่ในส่วนภูมิภาคต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของดนัย เทียนพุฒ (อ้างถึงในปิย

ฉัตร จันทิวา, 2546, หน้า 255) ที่กล่าวถึงการจ้างบุคลากรที่ตีพัฒนาความสัมพันธ์ที่เหมาะสมและทำให้พนักงานเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานเป็นกุญแจสำคัญสำหรับธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กลุ่มงานป้องกันการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 มีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบหลายหน้าที่ เช่น วิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการทุจริต จัดทำมาตรการ/ข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต ลงพื้นที่ตรวจสอบกรณีที่ยังไม่เกิดความผิดและร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น รวมถึงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐให้มีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต เป็นต้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่กลุ่มงานป้องกันการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 จะต้องมีวิชาการ ยุติธรรมและนักสืบสอบสวนสอบสวนบรรจุอยู่ในกลุ่มงานเพื่อดำเนินงานต่างๆตามความเหมาะสมความถนัดในตำแหน่งหน้าที่

4. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการสั่งการ พบว่า มีการสั่งการนโยบายจากส่วนกลางลงมาสู่ส่วนภูมิภาค เป็นการมอบนโยบายในการดำเนินงานและจัดสรรงบประมาณให้มาดำเนินการภายใต้นโยบายและแนวทางที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุวิช แย้มเมื่อน (อ้างถึงใน มนต์รัก ธีรานุสรณ์, 2550, หน้า 74) ที่กล่าวถึง การดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ คือ การมุ่งใจของผู้ปฏิบัติงานเป็นการใช้ศิลปะของผู้บริหารในการมุ่งใจ ส่งเสริมสนับสนุน สร้างขวัญและกำลังใจให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่น จงรักภักดีต่องานและองค์กร ยอมทุ่มเท กำลังใจและแรงกายให้กับองค์กรอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ผู้บริหารจะต้องสร้างบรรยากาศในการบังคับบัญชาที่ต้อันจะสร้างขวัญและกำลังใจให้กับพนักงาน ยอมทุ่มเทความรู้ความสามารถให้กับองค์กร

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 ต้องการให้ผลการดำเนินงานออกมามีประสิทธิภาพ จึงมีการมอบนโยบายและการจัดสรรงบประมาณต่างๆให้กับฝ่ายป้องกันการทุจริตในภาครัฐเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนงาน กิจกรรม โครงการที่ได้มีการวางไว้ แต่การที่จะให้แผนงาน กิจกรรม โครงการ ออกมาได้นั้นอาจจะต้องมีการหาขวัญและกำลังใจในรูปแบบต่างๆเพื่อกระตุ้นบุคลากรให้อยากที่จะปฏิบัติงาน ปฏิบัติสิ่งต่างๆเพื่อให้แผนงาน กิจกรรม โครงการที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 วางไว้ประสบความสำเร็จผลงานเป็นไปอย่างมีศักยภาพ

5. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการประสานงาน พบว่า มีการประสานงานแบบเป็นทางการและการประสานงานแบบไม่เป็นทางการ การประสานงานแบบเป็นทางการ คือ การประสานงานแบบมีพิธีรีตองที่ต้องปฏิบัติ ส่วนการประสานงานอย่างไม่เป็นทางการ คือ การประสานงานแบบไม่มีพิธีรีตองเพียงแต่ทำความตกลงให้ทราบถึงการที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามจังหวะเวลาและจุดประสงค์เดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมิต สัจฉกร (2553, ทัศนะประสานงาน, สืบค้น 8 สิงหาคม 2562 จาก http://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?bookID=394&read=true&count=true) ที่กล่าวถึงการประสานงานในทางราชการว่า ได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ว่าหมายถึง การจัดระเบียบวิธีการทำงานเพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆร่วมมือปฏิบัติงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวไม่ทำให้งานซ้อนกัน ขัดแย้งกัน หรือเหลื่อมล้ำกันทั้งนี้เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และนโยบายขององค์กรนั้นอย่างสมานฉันท์และมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การปฏิบัติงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 นั้นมีการประสานงานทั้ง 2 รูปแบบ คือ การประสานงานแบบเป็นทางการและการประสานงานแบบไม่เป็นทางการขึ้นอยู่กับว่าเป็นการประสานงานในเรื่องใด ซึ่งการประสานงานอย่างเป็นทางการนั้นต้องมีการทำเป็นหนังสือราชการหรือเสนอรายงานเป็นลำดับขั้นจึงทำให้เกิดความล่าช้า เพราะต้องมีขั้นตอนหลายขั้นตอนและมีความซับซ้อน ส่วนการประสานงานแบบไม่เป็นทางการนั้นเพียงแต่ทำความตกลงระหว่างกันโดยไม่มีแบบแผนแต่สามารถเข้าใจตรงกันทั้งสองฝ่ายในสิ่งที่ต้องการจะประสานงานกัน จึงทำให้การติดต่อมีความรวดเร็ว รวดเร็ว สามารถทราบถึงเรื่องที่ต้องการจะสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว เช่น การสนทนาด้วยวาจาทางโทรศัพท์ การส่งข้อความผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ (Line) เพื่อติดต่อประสานงานในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ เขต 7

6. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการรายงาน พบว่า การรายงานผลมี 2 ลักษณะ คือ การรายงานผลทางเอกสารและการรายงานผลทางวาจา ซึ่งการรายงานผลจากเอกสารจะมีการดำเนินการเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการเป็นการรายงานประจำปี ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ รูปแบบการดำเนินงาน งบประมาณ ผลที่คาดว่าจะได้รับ ปัญหาและอุปสรรค จากนั้นรายงานผลการดำเนินงานไปยังผู้บังคับบัญชา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Luther Gulick (อ้างถึงใน อิศยา พัฒนภักดี, 2557, หน้า 37) ที่กล่าวถึงการทำหน้าที่ในการรับฟังรายงานผลการปฏิบัติงานของบุคคลและหน่วยงานที่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาได้รายงานมาเพื่อทราบถึงความเคลื่อนไหวของงานส่วนต่างๆ งานต่างๆ สามารถดำเนินไปตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด การรายงานถือเป็นมาตรการในการตรวจสอบและควบคุมงาน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่ต้องมีการรายงานผลการปฏิบัติงาน แผนงาน โครงการ กิจกรรมต่างๆ ของบุคลากรภายในองค์กรต่อผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 เพื่อให้ได้ทราบว่าการดำเนินงานในเรื่องต่างๆ นั้นเป็นไปตามแบบแผนที่วางไว้หรือไม่ การรายงานผลของทางสำนักงานนั้นมี 2 ลักษณะ คือการรายงานผลทางเอกสารและการรายงานผลทางวาจา ซึ่งการรายงานผลทางเอกสารจะต้องมีความถูกต้องทั้งข้อมูลเนื้อหาและหัวข้อต่างๆ ของการจัดทำประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ รูปแบบการดำเนินงาน งบประมาณ ผลที่คาดว่าจะได้รับ ปัญหาและอุปสรรค เมื่อจัดทำแล้วเสร็จจึงมีการนำเสนอผู้อำนวยการสำนักงานเพื่อรับทราบและร่วมกันแก้ไขเมื่อเกิดปัญหา ส่วนการรายงานผลทางวาจาสามารถรายงานได้โดยตรงต่อผู้อำนวยการสำนักงานมีความสะดวกรวดเร็วในการรับทราบและแก้ไขเมื่อเกิดปัญหาขึ้น

7. กระบวนการปฏิบัติงานด้านการจัดทำงบประมาณ พบว่า การจัดทำงบประมาณในการดำเนินการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐเป็นการดำเนินการของส่วนกลางในการของบประมาณ เมื่อได้งบประมาณมาแล้วจึงมีการจัดสรรให้เขตพื้นที่ดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของไพรัช ตระการศิรินนท์ (2548,การคลังภาครัฐ, หน้า154) ที่กล่าวถึงงบประมาณว่าหมายถึงเครื่องมืออย่างหนึ่งของรัฐบาลที่เป็นเอกสารแสดงถึงความต้องการของรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐบาลและหน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาลซึ่งแสดงออกมาในลักษณะแผนงานทางการเงินและโครงการที่จะดำเนินการในปีงบประมาณหนึ่งๆ โดยรัฐบาลได้สัญญาต่อรัฐสภาและประชาชนจะใช้จ่ายเงินภายใต้เงื่อนไขที่ได้ตกลงกันแล้ว

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้มีการจัดสรรงบประมาณให้กับสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐทั้ง 9 เขตพื้นที่เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือดำเนินแผนงาน กิจกรรม โครงการต่างๆ นั้น แต่ละเขตพื้นที่นั้นจำเป็นต้องมีการจัดสรรงบประมาณตามความเป็นจริงเป็นไปอย่างเหมาะสมอยู่ในพื้นฐานของความถูกต้อง เพราะเงินงบประมาณนั้นเป็นเงินที่ได้มาจากภาษีของประชาชนจึงควรนำไปใช้จ่ายอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

ด้านปัญหาอุปสรรค มีดังนี้

1. ปัญหาอุปสรรคด้านการวางแผน พบว่า ประชาชนหวาดกลัวที่จะแจ้งเบาะแสและไม่กล้าเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่าย เพราะเรื่องการทุจริตภาครัฐเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่ อีกทั้งโครงสร้างในการดำเนินงานขาดเสถียรภาพ ขาดความคล่องตัว ขาดกำลังคน และขาดงบประมาณสนับสนุน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2562,การทุจริตทางการเมือง, สืบค้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2562 จาก<http://www.th.wikipedia.org/wiki/การทุจริตทางการเมือง>) ที่กล่าวถึงการทุจริตทางการเมืองคือการใช้ตำแหน่งหรืออำนาจจากราชการและการเมืองหรือในองค์กรของเอกชนเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ หรือการฉ้อโกงเอาเงินสาธารณะมาเป็นของตนและพรรคพวกหรือหาประโยชน์อื่นๆ ซึ่งการทุจริตนี้อาจมิใช่เป็นตัวเงิน วิธีการที่ใช้อาจจะผิดกฎหมายหรือไม่ผิดก็ได้ แต่เป็นพฤติกรรมซึ่งสาธารณชนจะไม่พอใจหรือผิดจากจารีตประเพณีนิยม เนื่องจากเป็นการกระทำที่ขัดกับความคาดหวังของสาธารณชนเรื่องมาตรฐานจริยธรรมและพฤติกรรมที่ดีของบุคคลสาธารณะ(ข้าราชการและนักการเมืองหรือองค์กรเอกชน)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การทุจริตในภาครัฐเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐในพื้นที่ทำให้ประชาชนที่อาจจะพบเห็น การทุจริตรูปแบบต่างๆภายในจังหวัดที่อยู่ภายใต้การควบคุมของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเขต 7 ไม่กล้าที่จะมาร้องเรียน แจ้งเบาะแสดังๆเพราะกลัวอันตรายกลัวความมั่นคงในชีวิตจึงได้แต่เพิกเฉยต่อการกระทำที่เกิดขึ้น พฤติกรรมเหล่านี้ล้วนแต่ทำให้การทุจริตของเจ้าหน้าที่ภาครัฐมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งโครงสร้างในการดำเนินงานของฝ่าย ป้องกันการทุจริตในภาครัฐยังไม่มีประสิทธิภาพดีมากนัก เช่น บุคลากรยังไม่เพียงพอ ภาระงานมากกว่าจำนวนบุคลากร เป็นต้น ทำให้เรื่องของปัญหาการทุจริตในภาครัฐยังคงมีอยู่ ซึ่งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเขต 7 จึงควรที่จะมีการปรับปรุงแก้ไขในปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น

2. ปัญหาอุปสรรคด้านการจัดการองค์กร พบว่า เครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐปัจจุบันเป็นการประจำอยู่ในเขตพื้นที่ทำให้การดำเนินงานและการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ยังไม่ครอบคลุมทุกจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิเชียร วิทยอุดม (2551,แนวคิดรัฐประศาสนศาสตร์และทฤษฎีระบบราชการ, หน้า 102) ที่กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ (Legal Authority) คือ ระบบราชการมีการกำหนดหน้าที่ของแต่ละตำแหน่งไว้อย่างชัดเจนและเป็นอำนาจหน้าที่ที่ได้มาจากสถาบัน บุคคลใดก็ตามที่มีตำแหน่งหน้าที่ย่อมจะมีอำนาจที่จะใช้ได้อย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ซึ่งอำนาจดังกล่าวไม่ใช่ อำนาจส่วนบุคคลแต่จะเป็นอำนาจของสถาบัน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐปัจจุบันมีการแบ่งเป็น เขตพื้นที่ที่ 9 เขตพื้นที่ซึ่งแต่ละเขตพื้นที่มีการครอบคลุมดูแลหลายจังหวัดทำให้การดำเนินงานการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ยังไม่ ครอบคลุมในทุกจังหวัดและอาจที่จะก่อให้เกิดความยุ่งยากได้ในกรณีที่จะร้องเรียนผ่านทางสำนักงานโดยตรงกรณีพบเห็นการ ทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐที่เกิดขึ้น รวมถึงการประชาสัมพันธ์ของเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐยังไม่ครอบคลุมและ กว้างขวาง ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ก็เป็นปัจจัยที่ทำให้ผลงานด้านการจัดองค์กรของทางสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ เขต 7 ยังไม่ออกมาดีเท่าที่ควร

3. ปัญหาอุปสรรคด้านการบรรจุ พบว่า บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการกิจการสร้างเครือข่ายการป้องกันการ ทุจริตในภาครัฐอีกทั้งยังมีภารกิจอื่นทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ แต่ถ้าจะให้มีการเปิดรับบุคลากรใหม่ เข้ามาปฏิบัติงาน บุคลากรใหม่เหล่านี้ก็ยังคงขาดประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิเชียร วิทยอุดม (2551,แนวคิดรัฐประศาสนศาสตร์และทฤษฎีระบบราชการ, หน้า 102) ที่กล่าวถึงคุณสมบัติทางด้านวิชาชีพ (Professional Qualities) คือ ระบบราชการส่งเสริมให้ยึดถือหน่วยงานและการรับราชการเป็นคุณสมบัติทางด้านวิชาชีพ การเลือกบุคคลเข้า ทำงาน การได้ความดีความชอบ การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง หรือความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพจะต้องพิจารณาจาก ความรู้ความสามารถเป็นเกณฑ์

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก จำนวนเจ้าหน้าที่ในฝ่ายป้องกันการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 มีจำนวนน้อยแต่ภาระงานใน ความรับผิดชอบของกลุ่มงานนั้นมีจำนวนมากซึ่งไม่สัมพันธ์กันทำให้การดำเนินงานนั้นไม่เต็มประสิทธิภาพเท่าที่ควรอีกทั้งยังทำ ให้เกิดความล่าช้า แต่ถ้าจะให้มีการเปิดรับสมัครบุคลากรเข้ามาปฏิบัติงานใหม่ทางสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐเขต 7 ก็เกรงว่าบุคลากรเหล่านี้ยังไม่มีประสบการณ์ ขาดความรู้ในงาน ผลการปฏิบัติงานที่ได้นั้นอาจจะไม่เป็นไป ตามวัตถุประสงค์แบบแผนที่ทางสำนักงานได้มีการวางไว้

4. ปัญหาอุปสรรคด้านการสั่งการ พบว่า มีการสั่งการแบบระดับบนสู่ระดับล่างอาจที่จะทำให้ขาดอิสระในการ ดำเนินงาน เนื่องจากแต่ละเขตพื้นที่มีสภาพแวดล้อม สภาพพื้นที่ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมยศ นาวิการ (อ้างถึงจันทรา มังกรศักดิ์สิทธิ์, 2556,ความคิดเห็นของพนักงานต่อการสื่อสารภายในองค์กร กรณีศึกษาโรงพยาบาลนนทเวช, หน้า 19) ที่กล่าวถึงการติดต่อสื่อสารจากบนลงล่าง หมายถึง การส่งข่าวสารจากบุคคลที่อยู่ตำแหน่งสูงความยิ่งตำแหน่งที่ต่ำ กว่า เป็นลักษณะการเคลื่อนที่ของข่าวสารไปตามสายการบังคับบัญชา และจากผู้บังคับบัญชาไปยังผู้ใต้บังคับบัญชา การ ติดต่อสื่อสารแบบนี้จะเป็นไปในรูปของการแจ้งนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับคำเตือน คำสั่ง คำยืนยัน หรือการให้ข่าวสารเพื่อ การปฏิบัติงาน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การปฏิบัติงานที่ยึดหลักการปฏิบัติงานแบบตามสายการบังคับบัญชาเป็นการสั่งการจากระดับบนลงสู่ระดับล่าง ซึ่งในที่นี้ก็คือผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเขต 7 มีการสั่งการลงมายังกลุ่มงานป้องกันการทุจริตในภาครัฐทำให้การทำงานมีความเป็นระเบียบซึ่งง่ายต่อการบังคับบัญชา แต่การปฏิบัติงานในแบบสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเขต 7 นี้อาจจะไม่เหมาะสมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเขตพื้นที่อื่นเนื่องจากแต่ละเขตพื้นที่มีสภาพแวดล้อม บุคลากร วัฒนธรรมองค์กรที่ต่างกัน การยึดถือปฏิบัติให้เป็นไปในรูปแบบนี้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันนี้อาจจะไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุดเสมอไป

5. ปัญหาอุปสรรคด้านการประสานงาน พบว่า เครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐนั้นจำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพสมาชิกเครือข่าย อีกทั้งโครงสร้างการทำงานนั้นเป็นเขตพื้นที่ซึ่งต้องดูแลในหลายๆจังหวัด ทำให้การพัฒนาศักยภาพนั้นยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมิต สัจฉกร (2553, ทักษะการประสานงาน, สืบค้น 8 สิงหาคม 2562 จาก http://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?bookID=394&read=true&count=true)

ที่กล่าวถึงการประสานงานในทางราชการว่าได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ว่าหมายถึง การจัดระเบียบวิธีการทำงานเพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆร่วมมือปฏิบัติงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวไม่ทำงานซ้อนกัน ขัดแย้งกัน หรือเหลื่อมล้ำกันทั้งนี้เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และนโยบายขององค์กรนั้นอย่างสมานฉันท์และมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การที่จะเป็นสมาชิกเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐเขต 7 ได้นั้นไม่ได้มีการกำหนดเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพทำให้สมาชิกเครือข่ายนั้นมีความหลากหลายในหลายเรื่อง ซึ่งความแตกต่างกันนี้อาจที่จะเป็นอุปสรรคก่อให้เกิดความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ความเข้าใจที่ไม่ตรงกันการพัฒนาศักยภาพสมาชิกเครือข่ายนั้นจึงทำได้ค่อนข้างยาก อีกทั้งโครงสร้างการทำงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเขต 7 นั้นไม่ได้รับผิดชอบเพียงจังหวัดเดียวแต่รับผิดชอบครอบคลุมหลายจังหวัดในเขตพื้นที่ซึ่งอาจก่อให้เกิดความล่าช้าในการประสานงาน การจัดระเบียบการประสานงานเพื่อพัฒนาเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ อีกทั้งการประสานงานเพื่อคุยแลกเปลี่ยนกันนั้นอาจจะใช้โซเชียลมีเดีย (Social Media) ช่องทางต่างๆในการพูดคุยประสานงานกัน

6. ปัญหาอุปสรรคด้านการรายงาน พบว่า การรายงานผลการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐเขต 7 นั้นมีการดำเนินงานยังไม่ละเอียดเท่าที่ควร อีกทั้งการรายงานผลในรูปแบบวาจา นั้นการสื่อสารอาจทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน สืบสนในข้อมูลได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Luther Gulick and Lyndall Urwick (อ้างถึงในศิริรัตน์ แสงชีวงศ์, 2554, แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมของผู้บริหารโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2, หน้า 18) ที่กล่าวถึงการรายงานผลการปฏิบัติงานว่าเป็นเรื่องที่สำคัญปัจจุบันนิยมใช้ระบบสารสนเทศ (Management Information System) การประมวลผลของรายงานที่ได้นั้นต้องให้ข้อมูลที่พอดีกับงานที่จะใช้ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป ข้อมูลต้องตอบคำถามได้ถูกต้อง เทียบตรง ทันเวลา การรายงานมีลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ 1) รายงานขณะปฏิบัติงาน เป็นการรายงานตามขั้นตอนการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงาน การรายงานอาจรายงานด้วยวาจาหรือด้วยลายลักษณ์อักษร 2) การรายงานเมื่อสิ้นสุดแผนงาน เป็นการรวบรวมผลการดำเนินงานทั้งหมดสรุปเป็นรายงานผลการดำเนินงานสิ่งที่จำเป็นควรเน้นพิเศษในการรายงาน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การรายงานผลการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐเขต 7 การจัดทำรายละเอียดของเนื้อหาทางเอกสารนั้นอาจจะยังไม่ครบถ้วน เรียบร้อยทุกประการ ผู้รายงานผลควรศึกษารายละเอียดของเนื้อหาก่อนที่จะมาบอกต่อถ่ายทอดเพราะผู้รายงานผลนั้นเปรียบเสมือนผู้ส่งสารและผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเขต 7 ที่รับรายงานผลนั้นก็เปรียบเสมือนผู้รับสาร ซึ่งการรายงานผลทางวาจาการเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐเขต 7 ที่ได้นั้นผู้ส่งสารจึงมีความจำเป็นที่จะต้องถ่ายทอด สื่อสารอย่างถูกต้องสามารถเข้าใจได้ง่าย ส่วนการรายงานทางเอกสารนั้นเนื้อหาต้องครบถ้วน รูปแบบต้องตรงตามหัวข้อที่ได้กำหนดไว้ เมื่อผู้รับสารศึกษาดูแล้วสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการจะถ่ายทอดได้ทันที

7. ปัญหาอุปสรรคด้านการจัดทำงบประมาณ พบว่า การของบประมาณนั้นทางสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้มีการจัดสรรงบประมาณให้กับสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐทั้ง 9 เขตพื้นที่ในจำนวนเท่ากันแต่แต่ละเขตพื้นที่นั้นมีสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน มีภารกิจภาระงานที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Luther Gulick (อ้างถึงในศิริรัตน์ แสงชีวงษ์, 2554 ,แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมของผู้บริหารโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2, หน้า 18-19) ที่กล่าวถึงงบประมาณว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหาร การดำเนินงานต่างๆต้องอาศัยเงินงบประมาณส่วนราชการไม่สามารถผลิตได้เอง ซึ่งงบประมาณจากราชการ (Bureaucratic Budgeting) ได้รับความจัดสรรและจัดทำโดยกระทรวง ทบวง กรมต่างๆไปตามความจำเป็น โดยจัดสรรตามแผน แผนงาน โครงการที่ได้วางไว้

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเขต 7 และเขตพื้นที่อื่นนั้นมีสภาพแวดล้อมและภาระงานไม่เหมือนกัน ดังนั้นการที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้มีการจัดสรรงบประมาณมาให้อย่างเท่ากันในทุก 9 เขตพื้นที่นั้นอาจจะก่อให้เกิดปัญหา คือ เขตพื้นที่ที่มีภาระงานมากก็ปฏิบัติงานอย่างติดขัดขาดความคล่องตัวเรื่องของงบประมาณส่วนเขตพื้นที่ที่มีภาระงานน้อยก็ปฏิบัติงานอย่างไม่ติดขัดเรื่องของงบประมาณ ดังนั้น การที่งบประมาณไม่เพียงพอทำให้การปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ในแต่ละเขตพื้นที่นั้นต้องเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อที่จะได้จัดทำงบประมาณในเขตพื้นที่ของตนเองนั้นอย่างเหมาะสม

รูปแบบการสร้างเครือข่ายที่เหมาะสมกับการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษารูปแบบการสร้างเครือข่ายแบบทุกช่องทาง เป็นรูปแบบเครือข่ายที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นด้วยมากที่สุดที่จะนำมาใช้เป็นเครือข่ายในการป้องกันการทุจริตภาครัฐ โดยเห็นว่า เป็นเครือข่ายที่เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนซึ่งมีความแตกต่างกันในเรื่องของเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพได้มีโอกาสติดต่อสื่อสารกันอย่างทั่วถึงและเป็นอิสระโดยที่ไม่มีศูนย์กลางอย่างเป็นทางการ จึงเป็นการลดช่องว่าง ลดขั้นตอน ลดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harold J. Leavitt (อ้างถึงในคมสัน รัตนะสิมากุล,การศึกษาเครือข่ายการสื่อสารกับการประกอบสร้างความหมาย การพัฒนาแบบยั่งยืนของชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงบ้านดอกบัว จังหวัดพะเยา, 2559, หน้า 21, สืบค้น 8 สิงหาคม 2562 จาก <http://www.file:///C:/Users/User/Downloads/133140-Article%20Text-351478-1-10-20180706.pdf>) ที่กล่าวถึงเครือข่ายการสื่อสารแบบทุกช่องทาง (All Channel Network) ได้แก่ เครือข่ายการสื่อสารที่สมาชิกทุกคนสามารถติดต่อกับสมาชิกคนอื่นได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านสมาชิกคนอื่น ๆ ทั้งในการรับข่าวและส่งข่าว อาจถือได้ว่าเป็นเครือข่ายการสื่อสารที่สมบูรณ์ที่สุด เพราะไม่มีข้อจำกัด การสื่อสารของสมาชิกโดยเครือข่าย นี้จะเปิดโอกาสให้มีปฏิริยาย้อนกลับสูงที่สุด

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เครือข่ายแบบทุกช่องทางนี้เป็นการเปิดโอกาสให้กับสมาชิกของเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 ทุกคนสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้อย่างง่ายดายและทั่วถึงโดยไม่มีข้อยกเว้นในเรื่องสถานะต่างๆ เช่น เพศ อายุ เป็นต้น เพราะทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นเท่าเทียมกัน อีกทั้งการที่ไม่มีศูนย์กลางในการปฏิบัติงานสมาชิกทุกคนภายในเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ จึงสามารถติดต่อกันได้โดยตรงทำให้เป็นการลดขั้นตอน ลดข้อจำกัด ลดความล่าช้าต่างๆในการปฏิบัติงานได้หลายเรื่องหลายด้าน ทำให้แผนงาน กิจกรรม โครงการต่างๆ ออกมาอย่างดีมีประสิทธิภาพบรรลุตามเป้าหมาย แผนงาน วัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้อย่างเหมาะสมที่สุด แต่อย่างไรก็ตามรูปแบบเครือข่ายนี้ อาจมีข้อจำกัดในกรณีที่ประชาชนมีความหวาดกลัวผู้มีอิทธิพลและกลัวอันตรายจากการให้ข้อมูลข่าวสารการทุจริต รูปแบบนี้จึงอาจเหมาะสมกับชุมชนเมืองที่ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในระบบราชการเป็นอย่างดี รวมทั้งมีฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม ที่จะปกป้องตนเองจากผู้มีอิทธิพลได้

2. จากผลการศึกษารูปแบบการสร้างเครือข่ายแบบวงล้อ เป็นรูปแบบเครือข่ายที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นด้วยที่จะนำมาใช้เป็นเครือข่ายในการป้องกันการทุจริตภาครัฐ โดยเห็นว่า เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ เหตุผลสนับสนุนคือ สมาชิกภายในกลุ่มเครือข่ายจะได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างครบถ้วนเนื่องจากมีการทำงานอย่างเป็นระบบ แต่ในขณะเดียวกันก็เห็นว่าเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐเขต 7 จะขาดความเป็นอิสระ เนื่องจาก

การควบคุมอำนาจนั้นอยู่ที่ส่วนกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harold J. Leavitt (อ้างถึงในคมสัน รัตนะสิมากุล, การศึกษาเครือข่ายการสื่อสารกับการประกอบสร้างความหมาย การพัฒนาแบบยั่งยืนของชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงบ้านดอกบัว จังหวัดพะเยา, 2559, หน้า 21, สืบค้น 8 สิงหาคม 2562 จาก <http://www.file:///C:/Users/User/Downloads/133140-Article.pdf>) กล่าวถึงเครือข่ายการสื่อสารแบบวงล้อ (Wheel Network) เป็นเครือข่ายการสื่อสารที่มีสมาชิกคนหนึ่งเป็นผู้รับข่าวสารจากสมาชิกคนใดคนหนึ่งแล้วส่งข่าวนั้นไปยังสมาชิกคนอื่นๆ บุคคลที่อยู่ตรงกลางของกลุ่มจะเป็นผู้มีอำนาจอย่างแท้จริงและเป็นผู้นำของกลุ่มเพราะเป็นผู้เดียวที่รับผิดชอบผลสำเร็จของงาน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัญหาการสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 ในปัจจุบันมีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมน้อยมาก ซึ่งส่วนใหญ่มีสาเหตุหลักมาจากกลัวอิทธิพลหรือกลัวได้รับอันตรายจากผู้มีอำนาจที่จะเข้าไปตรวจสอบ รวมทั้งเห็นว่าไม่ใช่งานที่ของตนเอง ดังนั้น การนำรูปแบบการสร้างเครือข่ายแบบวงล้อ ที่มีการเลือกและแต่งตั้งคนใดคนหนึ่งเป็นแกนหลักในการรับส่งข้อมูลข่าวสารและให้เป็นคนกลางในการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่หน้าที่ป้องกันการทุจริตในภาครัฐโดยตรงแทนที่จะให้ทุกคนในเครือข่ายเป็นผู้ส่งข่าวสาร จึงมีความเหมาะสมและช่วยลดความหวาดกลัวอันตรายของผู้ร่วมเครือข่ายได้ แต่ขณะเดียวกัน รูปแบบเครือข่ายนี้อาจมีจุดอ่อน ที่รวมอำนาจการนำเสนอข้อมูลไว้ที่คนใดคนหนึ่ง ซึ่งหากมีข้อผิดพลาดในข้อมูลข่าวสารหรือมีการปกปิดบิดเบือนข้อมูล ก็อาจทำให้เกิดความเสียหายเกิดขึ้นได้ ดังนั้นจึงความจำเป็นจะต้องมีระบบการตรวจสอบข้อมูลไว้อีกชั้นหนึ่งด้วย รวมทั้งข้อจำกัด ในเรื่องการควบคุมเครือข่ายจะอยู่ที่ส่วนกลาง ซึ่งอาจทำให้สำนักงานป้องกันการทุจริตในพื้นที่ ไม่สามารถกำกับดูแลหรือควบคุมสั่งการในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้

กระบวนการปฏิบัติงานและปัญหาอุปสรรค

1. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 ควรสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนว่าประชาชนจะได้รับการคุ้มครองดูแลจากทางสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 และหน่วยงานต้นสังกัดเมื่อแจ้งเบาะแสร้องเรียนกรณีพบเห็นการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ
2. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐควรจัดให้มีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐกระจายอยู่ในทุกจังหวัดเพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งควรพัฒนาข้อมูลความรู้และการประชาสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทุจริตในภาครัฐและผ่านทางโซเชียลมีเดีย (Social Media)
3. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเขต 7 ควรมีการเปิดรับสมัครสอบบุคลากรเพื่อมาปฏิบัติงานในกลุ่มงานป้องกันการทุจริตในภาครัฐ เพราะ ถ้ามีจำนวนบุคลากรเพิ่มมากขึ้นก็จะทำให้สามารถปฏิบัติงานเรื่องต่างๆ ของฝ่ายงานป้องกันการทุจริตในภาครัฐได้อย่างรวดเร็วและตอบสนองความต้องการได้ดี
4. กลุ่มงานป้องกันการทุจริตในภาครัฐควรมีอำนาจตัดสินใจสามารถดำเนินการตัดสินใจในบางเรื่องได้เองโดยไม่ต้องรอรออนุมัติสั่งการจากผู้อำนวยการ อีกทั้งเมื่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐต้องการที่จะถ่ายทอดแจ้งเรื่องใด ควรที่จะมีการประสานงานแบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการเพื่อที่จะได้เป็นไปในทิศทางเดียวกันลดความผิดพลาดในการถ่ายทอดสั่งการ
5. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเขต 7 ควรใช้แอปพลิเคชันไลน์ (Line) ในการนัดหมายพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเรื่องเครือข่ายการป้องกันการทุจริตในภาครัฐจะช่วยให้มีความสะดวกและสามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างง่ายดายมีประสิทธิภาพมากขึ้น
6. เจ้าหน้าที่ในกลุ่มงานป้องกันการทุจริตในภาครัฐควรมีการปรับปรุงแก้ไข และจัดทำการรายงานผลทางเอกสารด้วยความละเอียดรอบคอบและเนื้อหาถูกต้อง
7. ภาระงานของแต่ละเขตพื้นที่อาจแตกต่างกันสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐควรจัดสรรงบประมาณให้แต่ละเขตพื้นที่อย่างเหมาะสม

8. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเขต 7 ควรมีการนำรูปแบบการสร้างเครือข่ายแบบวงล้อ (Wheel Network) มาใช้ในเขตชุมชนเมืองหรือชุมชนชนบท เพื่อลดปัญหาความหวาดกลัวผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ของสมาชิกเครือข่าย แต่ขณะเดียวกันการคัดเลือกผู้ที่จะเป็นแกนนำเครือข่ายจะต้องมีการคัดเลือกอย่างละเอียดรอบคอบถี่ถ้วนรวมทั้งต้องมีการคัดกรองตรวจสอบคุณสมบัติ ประวัติภูมิหลัง เพื่อให้ได้คนที่เหมาะสมที่สุดมาเป็นแกนนำ

9. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเขต 7 ควรนำรูปแบบเครือข่ายแบบทุกช่องทาง (All-Channel Network) มาใช้ในเขตชุมชนเมือง ซึ่งรูปแบบเครือข่ายนี้เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคน ทุกเพศ อายุ การศึกษา และทุกอาชีพได้มีโอกาสติดต่อสื่อสารกันอย่างทั่วถึงและเป็นอิสระโดยที่ไม่มีศูนย์กลางอย่างเป็นทางการ เป็นการลดช่องว่าง ลดขั้นตอน ลดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ในเขตชุมชนเมืองมีความรู้ มีการศึกษาดี รวมทั้งมีฐานะทางสังคม เศรษฐกิจที่จะปกป้องตนเองได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงจะมีความพร้อมที่จะให้ข้อมูลข่าวสารการทุจริตแก่ทางราชการได้เป็นอย่างดี

9. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ ควรที่จะมีการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในเชิงลึกให้มากขึ้น โดยกระจายไปตามพื้นที่จังหวัดต่างๆ ทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท

2. ควรที่จะศึกษาเรื่อง รูปแบบการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ และแนวทางแก้ไขในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ

10. เอกสารอ้างอิง

กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

พ.ศ. 2560 (2560). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 134, ตอนที่ 109 ก. (ลงวันที่ 16 ตุลาคม 2560).

กลุ่มงานบริหารบุคคล สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. **มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ.** ค้นวันที่ 9 มีนาคม 2562

จาก <http://www.mua.go.th/users/personal/source/study/Uriwan/117.html>

กลุ่มงานป้องกันการทุจริตในภาครัฐ. **โครงสร้างการบริหารงานสำนักงานป้องกันและปราบปราม**

การทุจริตในภาครัฐเขต 7. กลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานจังหวัดนครนายก. **เครือข่าย 4 ภาคส่วนในสังคมไทย.** (เอกสารอัดสำเนา).

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). **การจัดการเครือข่าย : กลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา.**

กรุงเทพมหานคร : ชัคเซสมิเดีย.

คมสัน รัตนะสิมากุล. (2559). **การศึกษาเรื่องเครือข่ายการจัดการสื่อสารกับการประกอบสร้างความหมายการพัฒนาแบบยั่งยืน**

ของชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงดอกบัว จังหวัดพะเยา. ค้นวันที่ 8 สิงหาคม 2562 จาก

<http://www.file:///C:/User/Downloads/133140-Article%20Text-351478-1-10-20180706.pdf>

จันทิรา มังกรศักดิ์สิทธิ์. (2556). **ความคิดเห็นของพนักงานต่อการสื่อสารภายในองค์กร**

กรณีศึกษาโรงพยาบาลนนทเวช. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

दनัย เทียนพุ่ม. (2546). **Core Human Competencies : ความสามารถ ปัจจัยชี้ชนะของ ธุรกิจและคน.** กรุงเทพฯ :

นาโกต้าจำกัด.

เทวิล ศรีสงเมือง. (2552) **การพัฒนาารูปแบบเครือข่ายการจัดการเรียนการสอนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**

ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารวิจัย มข. ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (เมษายน-มิถุนายน 2552) .

นฤมล นิราทร. (2543). **การสร้างเครือข่ายการทำงาน : ข้อควรพิจารณาบางประการ.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประกาศกระทรวงยุติธรรม. **กำหนดเขตพื้นที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขตพื้นที่**

- 1-9. 28 มีนาคม 2555. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 129, ตอนพิเศษ 57 ง.
- พระดาวเหนือ บุตรสีทา. (2557). การสร้างเครือข่ายและการจัดการเครือข่ายการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของชุมชน บ้านพบธรรมนำสุข อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(การบริหารการพัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระมหาสุทนต์ อากาศโร. (2547). เครือข่าย ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข (สรส.).
- ไพรัช ตระการศิริพันธ์. (2548). การคลังภาครัฐ. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่: คณินิจการพิมพ์.
- ภัทรวรรณ นิลแก้ววราวิญญ์. (2559). รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์ ปีที่ 27 ฉบับที่ 3 (2559) .
- รุ่งโรจน์ เพชรบุรณิน. (2546). เครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน : กรณีศึกษา เครือข่ายประชาชนด้านคอร์รัปชัน(คปต.). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลูเทอร์ กุลิก (Luther Gulick),แนวคิดและทฤษฎีการจัดการ,สืบค้น 14 พฤษภาคม 2562 ,จาก <http://adisony.blogspot.com/?view=snapshot>.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2562). การทุจริตทางการเมือง ค้นวันที่ 8 สิงหาคม 2562. จาก <https://www.th.wikipedia.org/wiki/การทุจริตทางการเมือง>.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ. ค้นวันที่ 6 เมษายน 2562. จาก <https://www.th.wikipedia.org/wiki/สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ>.
- วิเชียร วิทยอุดม. (2551). แนวคิดรัฐประศาสนศาสตร์ และทฤษฎีระบบราชการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ศิริรัตน์ แสงชีวงษ์. (2554). แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมของผู้บริหารโรงเรียนในเขตพื้นที่ การศึกษาปทุมธานี เขต 2. ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมิต สัจฉกร. (2553). ทักษะการประสานงาน. ค้นวันที่ 8 สิงหาคม 2562. จาก http://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?bookID=394&read=true&count=true.
- สนธยา พลศรี. (2550). เครือข่ายการเรียนรู้ในงานพัฒนาชุมชน. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์ .
- เสรี พงศ์พิศ. (2548). เครือข่าย:ยุทธวิธีเพื่อประชาชนเข้มข้น ชุมชนเข้มแข็ง. กรุงเทพมหานคร : สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ. (2561). เกี่ยวกับสำนักงาน ป.ป.ท. โครงสร้างสำนักงาน. ค้นวันที่ 6 เมษายน 2562 จาก <http://www.pacc.go.th/index.php/home/about/21>.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ. (2561). เกี่ยวกับสำนักงาน ป.ป.ท. ประวัติความเป็นมา. ค้นวันที่ 6 เมษายน 2562 จาก <http://www.pacc.go.th/index.php/home/about/12>.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ. (2561). เกี่ยวกับสำนักงาน ป.ป.ท. ยุทธศาสตร์วิสัยทัศน์. ค้นวันที่ 6 เมษายน 2562 จาก <http://www.pacc.go.th/index.php/home/about/15>.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ. (2561). แผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี พ.ศ.2561-2565. สำนักงาน ป.ป.ท., กองยุทธศาสตร์และแผนงาน.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ. (2558). หลักสูตรคู่มือและแนวทางการสร้างเครือข่าย

ภาครัฐต่อต้านการทุจริต. ค้นวันที่ 30 มีนาคม 2562, จาก

<http://www.km.moi.go.th/km/goodgov/manual/manual2.pdf>

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 1. (2560). **คู่มือการปฏิบัติงานสำนักงาน ป.ป.ท.เขต 1.**

ค้นวันที่ 10 พฤษภาคม 2562 จาก http://www.pacc.go.th/upload/userfiles/ita_area1.pdf

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7. (2560). **โครงสร้างการบังคับบัญชา**

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ. (เอกสารอัดสำเนา).

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7. (2560). **วิเคราะห์สภาพแวดล้อมใน**

แผนปฏิบัติการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7.

อัลเบิร์ต ฮัมฟรี (Albert Humphre). ทฤษฎีองค์การและการจัดการเชิงกลยุทธ์ขั้นสูง, สืบค้น 14 พฤษภาคม 2562 จาก

<http://promruca-dba04.blogspot.com/2012/10/swot-analysis-swot-swot-humphrey-swot-2.html>.

อิสยา พัฒนภักดี. (2557). **ปัจจัยและกระบวนการบริหารจัดการที่มีอิทธิพลต่อระดับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ**

โรงแรมบูติกในเขตกรุงเทพมหานคร. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม การบริการ และการท่องเที่ยว. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

สัมภาษณ์

นักวิชาการยุติธรรม สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต 7 ,4 เมษายน 2562,สัมภาษณ์.